

[Ministeren for skatter og afgifter.]

egentlig fra alle tilstedeværende partier, fra alle tilstedeværende ordførere, i hvert fald om principperne, om strukturen og hensigten i forslagene. Jeg er helt opmærksom på, at der kan foreligge en række problemer, som er meget velegnede til diskussion i udvalget, og jeg vil gerne på ministeriets vegne tilsige al mulig støtte hertil. Vi lægger megen vægt på at få det gennemført i indeværende samling, og jeg synes med det grønne lys, der er givet her ved førstebehandlingen, at chancerne skulle være gode herfor.

Jeg må sige, at det har ikke – det er et svar til hr. Anders Andersen – på nogen måde været til sigtet at svække det folkevalgte element i ligningsarbejdet. Jeg synes også, hvis man går de enkelte led igennem, er det måske vanskeligt at påstå, at der skulle have fundet en svækkelse sted. Men hvis man kan påpege konkrete tilfælde, hvor det måtte være tilfældet, synes jeg, vi skal se på det og drøfte det i udvalget. Jeg kan kun sige, at det på ingen måde har været intentionen. Intentionen har været at fastholde det folkevalgte element, således som vi har det, og at rationalisere ligningsarbejdet, således som det vil blive tilfældet, hvis forslaget her gennemføres.

Hr. Kaj Hansen mente ikke, at lovforslaget kunne anvendes som redskab for mine intentioner om at bekæmpe skatteunddragelserne. Jeg ved sådan set ikke, hvad hr. Kaj Hansen bygger den opfattelse på. Jeg ved ikke, om det må være mig tilladt at nævne, at der efter forslaget er en lovhjemlet adgang for amtsskatteinspektorerne til at gribe ind, havde jeg nær sagt, på ethvert niveau og på ethvert tidspunkt i sagsbehandlingen. Jeg tror, at hr. Kaj Hansen og undertegnede kan være enige om, at sigtet hermed netop er at sikre, at vi kan komme de skatteunddragelser til livs, som alle tilstedeværende naturligvis ønsker at vi skal.

Sigtet har ganske klart været at gøre den pukkel af sager, som i dag findes i landsskatteretten, mindre, på linje med andre initiativer vi har udfoldet tidligere. Det er min bestemte opfattelse, at ved den strukturrationalisering, der finder sted, når forslaget her er vedtaget, gør vi også denne pukkel mindre. Vi er ganske enige om, som nogle ordførere også har været inde på, at det er uacceptabelt at have en sådan pukkel og en sådan ventetid, men jeg tror, at det måske er det mest rationelle, radikale

indgreb, der hidtil er foretaget for at nedbringe puklen.

Kaj Hansen (DKP):

Kun en enkelt bemærkning. Skatteministeren vil næppe benægte, at den bedste rationalisering, man overhovedet kan gennemføre for at lette ligningsarbejdet, er at forenkle skattelovene. Når vi har det utal af sager, bl. a. i landskatteretten, når det er så svært at ligne, skyldes det, at vores skattelovgivning er sådan en indviklet jungle. Hvis man virkelig har intentioner om at rationalisere, er det først og fremmest skatteloven, man skal forenkle og rationalisere. Ministeren vil næppe heller benægte, at skatterådene i mange, mange tilfælde forhøjer den ligning, som de kommunale myndigheder er kommet til. Der er vi bange for, at man kommer ud i uensartede ligninger, fordi de kommunale ligningskommissioner vil skønne forskelligt i hvert enkelt tilfælde, og jeg er ikke sikker på, at amterne kan udfylde den opgave, som skatterådene nu har haft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Omlægning af byggegodtgørelse, momsrefusion til kommunerne m. v.).

(Lovforslag nr. L 30. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erenbjerg (S):

Det foreliggende lovforslag er en genfremsettelse af det lovforslag, som ministeren for skatter og afgifter fremsatte den 11. januar 1977, men som på grund af valget ikke nåede frem til behandling, hvorfor det nu fremsættes uændret.

En del af lovforslaget skal ses i sammen-

[Erenbjerg.]

hæng med det af boligministeren fremsatte forslag om ophør af tilskud til kontor- og butiksyggeri uden for det momsregistrerede område samt ophør af tilbagebetalingen af moms for byggeri af fabrikker, værksteder og lagerbygninger, ligeledes uden for det momsregistrerede område. I stedet for denne tilskuds- og tilbagebetalingsordning åbnes der nu mulighed for, at de firmaer, der opfører bygninger til udlejning, i stedet for kan lade sig momsregistrere. Derved opnår disse firmaer momsfrigørelse for opførelses- og vedligeholdelsesudgifter på bygninger, der udlejes til registrerede virksomheder. Dette indebærer, at lejerne skal betale moms af lejebeløbet, men som registreret virksomhed har lejeren fradragsret for denne moms. Ordningen betyder en ligestilling af registrerede virksomheder i såvel lejede som ejede bygninger, idet lejeren nu får fuld momsfrigørelse, mens man efter den nugældende ordning kun giver udlejer et m²-tilskud.

Endvidere medfører ordningen, at ikke-registrerede virksomheder, pengeinstitutter, forsikringsselskaber, kommuner og andre ikke længere kan modtage nogen form for tilskud til byggeri. Ordningen indebærer i alt en besparelse for staten på ca. 10 mill. kr.

Lovforslagets anden del omhandler momsrefusionen til kommunerne. Hidtil har det været således, at den moms, som kommunerne for at undgå konkurrenceforvridning er pålagt af de varer og tjenesteydelser, der præsteres til eget forbrug, er blevet tilbagebetalt kommunerne under ét til fælles brug og indbetalt i en fond oprettet i 1973. Midlerne fra denne fond, som forvaltes af de kommunale organisationer, bliver anvendt til bl. a. forskning af betydning for kommunerne, til den kommunale højskole og til fælleskommunale opgaver, som kommunernes repræsentanter ønsker gennemført. Hidtil har man bl. a. støttet Kommunekemi, Danmarks sygehusinstitut samt afholdt udgifterne i forbindelse med kommunernes lønningsnævns virksomhed. De opgaver, som fonden har bundet sig til i 1977-78, beløber sig til ca. 33,3 mill. kr. Momstilsvaret fra kommunerne beløber sig imidlertid til ca. 130 mill. kr. i 1976-77. Derfor har man som et led i augustforligets sparebestræbelser forhandlet med de kommunale organisationer og er nået til enighed om fiksering af de 33,3 mill. kr., som fondens nuværende forpligtelser beløber sig til, dog således at beløbet reguleres i overensstemmelse

med den regulering, der finder sted af statens tilskud til amts- og primærkommuner. Det betyder, at tallet for 1978 bliver ca. 38 mill. kr.

Endelig skal bemærkes, at der i fondens vedtægter bør åbnes mulighed for, at fonden påtager sig pensionsforpligtelser over for de tjenestemænd, der måtte ansættes i de institutioner, der drives af fondens midler. Lovforslaget vil give staten et merprovenu på ca. 108 mill. kr., uden at man direkte overfører udgifter til kommunerne.

Jeg skal anbefale lovforslaget til en hurtig udvalgsbehandling, da afsnittet om byggegodtgørelse og tilbagebetaling af moms søges gennemført med ikrafttræden fra lovforslagets fremsættelse den 3. marts 1977. Det vil sige, at byggeri påbegyndt inden denne dato omfattes af de hidtidige regler, mens byggeri, der er påbegyndt 3. marts 1977 og derefter, bliver omfattet af de nye regler.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan principielt tilslutte sig dette lovforslag. Når jeg ikke ubetinget kan give tilslutning, er det, fordi vi under udvalgsarbejdet gerne vil børe lidt i, hvor store administrationsudgifter forslaget vil medføre. Man kan jo få bange anelser, når der i bemærkningerne står, at der herved åbnes mulighed for, at nogle flere tjenestemænd ansættes. Vi mener faktisk, at vi har rigeligt af dem i forvejen, og derfor vil vi gå temmelig kraftigt imod, at der sker flere nyansættelser inden for dette område. Det forekommer mig i øvrigt, at socialdemokratiet sagde nogenlunde det samme – ganske vist under valgkampen.

Ellemann-Jensen (V):

Lovforslaget skulle give mulighed for samlede besparelser på statsfinanserne på mellem 100 og 110 mill. kr., og det lyder jo umiddelbart tiltalende. Det afgørende for, om venstre kan gå ind for lovforslaget, er, at der skabes klarhed over, hvem der i sidste ende kommer til at betale besparelserne. Her vil vi især være opmærksomme på, at der ikke sker stigninger i erhvervslivets omkostninger.

Når det drejer sig om forslaget til omlægning af byggegodtgørelsen til kontor- og butiksyggeri, ønsker vi derfor undersøgt, om der er virksomheder, der bliver bragt i en urimelig klemme af sådan en omlægning. Det er dels et spørgsmål om overgangsordning for virksomheder, der allerede har disponeret, dels et

[Ellemann-Jensen.]

spørgsmål om, hvilke virksomheder der ikke længere får mulighed for en momsrefusion i forbindelse med kontor- og butiksyggeri. Men hvis det under udvalgsbehandlingen skulle vise sig, at der ikke påføres erhvervslivet uantagelige meromkostninger, kan venstre gå ind for forslaget om en omlægning af byggegodtgørelsen.

Vi vil også se positivt på forslaget om at begrænse momsrefusionen til kommunerne. Det ser ud til, at tiden i nogen grad er løbet fra den oprindelige ordning, hvor hele kommunemomsen bliver ført tilbage i momsfond. Når der er tale om samlede udgifter i forbindelse med momsfondens virksomhed på kun ca. en fjerdedel af den samlede kommunemoms, finder vi det rimeligt med den foreslåede fastfrysning. Der er jo ingen grund til ligefrem at friste til overdrevent forbrug.

Vi kan altså give tilsagn om en velvillig udvalgsbehandling, og det giver vi ud fra den holdning, at der her er tale om et beskedent bidrag, men dog et positivt bidrag til den statsfinansielle stramning, som bliver mere og mere nødvendig for hver dag, der går.

Grove (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Hagen Hagensen, er optaget af udvalgsforhandlinger og derfor ikke kan være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne give følgende bemærkninger til dette lovforslag:

Forslaget omfatter to forskellige dele, som ikke har meget med hinanden at gøre. Det første punkt må ses i sammenhæng med den følgende sag, lovforslag nr. L 5 om ophævelse af godtgørelse af merværdiafgift m. m. Det er omlægning af m²-tilskud, og det synes vi ikke om. Vi tror ikke på, at denne omlægning vil fremme investeringer i erhvervslivet, vi tror tværtimod. Omlægningen skulle give momsrefusioner af indgående og udgående moms, og vi synes, det er en besværlig ordning, man indfører. Vi tror, den vil føre til en øget administration, og som følge deraf tiltaler den os ikke.

Den anden del af lovforslaget drejer sig om kommunemomsen. Vi kan vel egentlig sige, at kommunernes momsfond og dens anvendelse i forvejen kunne trænge til lidt undersøgelse, men det skal jeg undlade at komme ind på her, det må vi tage op i udvalget. Det rimelige i en

fastlåsning af fonden til et bestemt beløb vil vi ligeledes gerne have undersøgt noget nøjere under udvalgsbehandlingen.

Alt i alt kan vi sige, at dette lovforslag i den foreliggende form ikke tiltaler os, og hvis vi ikke får ændringer i det, må vi afvise det.

Bollmann (CD):

Forslaget, der hænger nøje sammen med næste sag på dagsordenen, indeholder ud over de rent redaktionelle ændringer to væsentlige ting, nemlig en afskaffelse af momsgodtgørelse for nybyggeri og et loft over refusion af den såkaldte kommunemoms.

Byggegodtgørelsen, der efter momsloven jo kun omfatter godtgørelse til opførelse af fabriker, værksteder og lagerbygninger, som opføres af ikke-registreringspligtige, tænkes afløst af en registreringsordning efter momslovens § 6, hvor der i forvejen er hjemmel til at lade sig frivilligt registrere. Der er således i denne ændring ikke nogen særlig forskel i forhold til de gældende regler, da det faktisk betalte momsbeløb for denne form for byggeri nu vil kunne modregnes i stedet for som hidtil at blive tilbagebetalt efter ansøgning.

Omlægningen vil få lidt større virkning for kontor- og butiksyggeri, der opføres til udlejning, idet der hidtil har kunnet udbetales en m²-godtgørelse efter en sats, der er fastsat i 1972. Her er der altså tale om en rimelig ajourføring til dagens priser, idet et sådant byggeri også fremover vil kunne omfattes af den frivillige registreringsordning. Det skal dog bemærkes, at visse former for kontorbyggeri ikke efter det fremlagte forslag kan få registrering eller godtgørelse, f. eks. banker og forsikringsselskaber, kommunekontoret osv.

For så vidt angår ændringerne omkring refusion af moms til kommunerne, vil denne tilsyneladende fortsat kunne dække de aktiviteter, der for tiden er sat i gang for momsfondens midler. Hvorvidt der ud over den foreslåede reguleringsfaktor er andre forhold, der bør spille ind i forbindelse med en regulering, må eventuelt undersøges nærmere under udvalgsarbejdet. Jeg skal bare bemærke, at forslaget er en del af augustforligets besparelsesforslag, som centrum-demokraterne er deltager i, og at vi gerne vil tilsige positivt udvalgsarbejde.

Ole Olsen (SF):

Hvis det kun havde drejet sig om første del

[Ole Olsen.]

af lovforslaget, der mere handler om momsteknik, så kunne regeringen såmænd godt have regnet med, at SF havde været til at snakke med, men anden del, hvorved man laver en såkaldt statsfinansiell straming, som venstre kaldte det – der er også nogen, der kalder det en besparelse, og det gør man simpelt hen ved at flytte 97¹/₂ mill. kr. over til kommunerne i omkostninger – den slags besparelser er vi faktisk ikke spor interesseret i, så dem må regeringen klare i land uden os, og da det er en del af augustforliget, så går det jo også nok.

Kaj Hansen (DKP):

Over for dette lovforslag er vi ikke særlig sympatisk stemt. Vi har dels det princip, at skat skal lægges på indtægter, og dels vil vi ikke spærre vejen for nogen af vores egne lovforslag. Vi har den 3. december sidste år stillet forslag om afskaffelse af moms på dansk produktion i 2 år for at øge beskæftigelsen, og med den baggrund ville dette forslag gå stik imod vores forslag, hvis vi nu gik med til at udvide momsen.

Endvidere betyder det, at der skal være en registreringsordning, og vi mener, den registreringsordning bør være obligatorisk. Jeg kunne tænke mig at spørge ministeren, hvorfor forslaget fremsættes nu. Det er jo mange herrens tider siden, at momsrefusionen på boligbyggeri blev afskaffet. Man kunne få en mistanke om, at dette forslag hang sammen med tilpasningen af det 6. momsdirektiv fra EF. Som følge heraf er der for os en yderligere motivering til at gå imod forslaget ud over de andre, jeg har nævnt. Ministeren kan bekræfte, om det skulle have noget på sig.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil sige til hr. Kaj Hansen, at jeg har svært ved at se sammenhængen med 6. momsdirektiv og dette forslag. Vi har en positiv grundholdning til forslaget. Det rent momstekniske egner sig nok bedst til behandling i udvalget. Hvad angår selve besparelsen for statsfinanserne, er det jo tvivlsomt, om der ved denne besparelse opnås nogen egentlig indskrænkning eller af de samlede offentlige budgetter. Hvor stærk den samlede finansielle opstramning som følge af dette vil vise sig at være, er nok tvivlsomt. Men det er led i spareforhandlingerne, og vi har en positiv holdning også til denne side af forslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, nu orker jeg næsten ikke mere, så jeg skal bare meddele, at vi vil behandle dette forslag positivt i udvalget.

Mølgaard (DR):

Sådan som dette forslag er fremsat og med de oplysninger, der er fulgt med fra regeringens side, er der intet i det, som kan ophidse retsforbundet. Vi er bestemt tilbøjelige til at mene, at vi kan støtte det under dets videre gang.

Waldorff (VS):

Med hensyn til den første del af forslaget er vores stilling den, at vi er ret uinteressert i det. Vi opfatter det som en teknisk omlægning af byggegodtgørelsen. Vi er naturligvis stadig væk imod denne godtgørelse, som man har fjernet på boligbyggeriet, men som fortsat eksisterer på erhvervsbyggeriet. Det koster staten et eller andet i størrelsesordenen 1 mia. kr., det kan man muligvis få at vide. Derfor er det næsten lidt for yndigt, at man gør opmærksom på, at her sparer man 10 mill. kr. på årsbasis. Det er ikke den del af forslaget, der kan ophidse os. Derimod er vi imod den anden del af forslaget, som handler om fastlåsning af momsrefusionen til kommunerne, fordi det falder sammen med, at staten stadig vælter flere opgaver over på kommunerne. Over for det har kommunerne faktisk kun ét modtræk: enten at øge de kommunale skatter, som jo ikke er progressive, som vejer hårdest på de fattigste, eller at lave besparelser, og det ved vi godt, at det går på sociale områder og lignende ting.

Jeg blev meget mystificeret af en bemærkning fra den socialdemokratiske ordfører om, at det skaffer staten et merprovenu på 108 mill. kr., tror jeg det var, uden at det medfører udgifter for kommunen. Det kan godt være, at jeg er tungnem, men umiddelbart mener jeg, at når nogen tjener noget, er der nogle andre, der betaler. Derfor vil jeg gerne have det opklaret.

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte også, at der her var tale om en spareforanstaltning, om en del af augustforliget. Sådan som jeg forstår den fastlåsning af momsrefusionen, betyder det enten, at kommunerne nu må betale for nogle opgaver, som ellers kunne have været dækket over momsforbeholdet, eller også, at kommunerne overhovedet ikke har haft brug for de penge. Så er de formentlig ikke blevet udbetalt. Det er de ikke. Der er et tal på 33,3 mill. kr.,

[Waldorff.]

men hvis der ikke har været brug for pengene og de ikke er blevet udbetalt, har jeg meget svært ved at se, hvor man sparer pengene. Det vil jeg godt have en forklaring på. Men i øvrigt er VS imod forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil gerne takke for modtagelsen af lovforslaget, der jo er sparestof og forligsstof. Til hr. Kaj Hansen kan jeg kun sige, at jeg forstår meget vel, at det kan være nødvendigt med lidt fantasi til daglig, når man tænker på øvrige gøremål inden for DKP, men i det her tilfælde har fantasien ganske løbet af med hr. Kaj Hansen. Det foreliggende forslag er på ingen måde forårsaget af 6. momsdirektiv.

Waldorff (VS):

Jeg stillede nogle spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører om, hvordan man kommer frem til, at man har sparet nogle penge. Jeg ridsede to muligheder op: enten er der nogle opgaver, som kommunerne nu må betale for, eller også har kommunerne ikke haft brug for de penge, men så sparer man altså rent faktisk heller ikke noget. Det var det spørgsmål, jeg stillede. Jeg ved ikke, om der er nogen, der er interesseret i at forklare, hvad det går ud på.

Erenbjerg (S):

I øjeblikket indbetaler danske kommuner et momstilsvær i 1976-77 på ca. 130 mill. kr. Disse penge går tilbage i en fond som sagt i mit første indlæg. Denne fond har forpligtet sig til nogle udgifter, der andrager ca. 33,3 mill. kr. Man har nu gennem forhandlinger med Kommunernes Landsforening fundet frem til at fiksere dette beløb, så de forpligtelser, som denne fond har og også vil have i fremtiden, stadig væk vil blive dækket i og med, at disse 33,3 mill. kr. vil blive reguleret på samme måde som statens øvrige tilskud til amts- og primærkommuner.

Det, der kan blive tale om, er, at kommunerne måske må dæmpe aktiviteten på nogle af disse områder.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Hvis det er rigtigt, at kommunerne må dæmpe aktiviteterne på nogle områder, kan

man jo heller ikke i sin ordførertale tale om, at man indkræver penge, uden at det har nogen konsekvenser for kommunerne. Det må i denne sammenhæng være tilstrækkeligt blot at gøre opmærksom på den henvendelse, der ligger fra Kommunernes Landsforening; de går så vidt, at de kan anerkende en midlertidig fastlåsning, men henstiller dog kraftigt, at det bliver en yderst midlertidig fastlåsning. De nævner også, at der er omfattende opgaver, som påhviler kommunerne.

Jeg synes altså, ligesom man må drage den konklusion af det: staten sparer 108 mill. kr., og det koster selvfølgelig kommunerne et eller andet beløb, nemlig op til 100 mill. kr. på grund af opgaver, som kommunerne nu selv må betale for. Det ønsker jeg selvfølgelig at man lægger mærke til, at det her drejer sig om, at man flytter penge fra den ene kasse til den anden, og det betyder, at de fattigste kommer til at betale mere i og med, at statsskatten er progressiv, mens kommuneskatten er proportional.

Ellemann-Jensen (V):

Mon ikke man kan afdramatisere denne diskussion ved at henvise til en af hr. Parkinsons love, der siger, at udgifter som regel indrettes sig efter, hvor mange midler man har stillet til rådighed. Når man lader være med at give kommunerne så mange penge, som man hidtil har tænkt sig at give dem, sætter man altså ikke fantasien med hensyn til yderligere udgifter unødigt i sving. Det er nok det, der ligger i det lovforslag, og det er ganske udmærket.

Jens Peter Jensen (V):

Fordi jeg i sin tid var ordfører for loven om rimelig konkurrence, må jeg sige, at dette lovforslag ikke kan sælges under begrebet spareforslag. Hvis det er således, at kommunerne igennem den refusionsordning, der er, har nogle millioner tilovers, som de ikke anvender, og de derefter føres over på statsregnskabet, er der ikke tale om besparelser, men om overflytning. Jeg må til det sidste nyvalgte medlem, hr. Ellemann-Jensen, sige, at ud fra de erfaringer, jeg har fra arbejdet i kommunale forsamlinger, handler vi ikke på den måde, at vi bliver mere letsindige, fordi der er midler til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlandsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Ophævelse af godtgørelse for merværdiafgift m. m.).

(Lovforslag nr. L 5. Fremsat 2/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Poulsen (S):

Da dette lovforslag er en følgelov af det, der netop er behandlet her i tinget, skal jeg gøre det meget kort ved at henvise til den foregående socialdemokratiske ordførers tale. Hvis jeg skulle gennemgå lovforslaget, ville det blive med de samme ord. Vi kan anbefale forslaget fra socialdemokratiets side til en hurtig udvalgsbehandling.

Uwe Jensen (FP):

I fremskridtspartiets program tilsiger vi ganske klart støtte til de partier, der går ind for næsten alle former for bortfald af tilskud. Vi går ind for at afskaffe tilskudsvæsenet. Man kan nu engang ikke leve af at give hinanden tilskud, og vi kan derfor tilslutte os ministerens lovforslag, der er et led i ophævelsen af tilskud.

Vi kan støtte den tanke, at kontor- og butikbyggeri får en frist på 2 år endnu indtil udgangen af 1979. Bygherrerne har her kalkuleret med disse tilskud, og det ville derfor være at føre dem bag lyset, hvis man ikke gav dem denne frist. For at modvirke en stigende tendens til at lave love med tilbagevirkende kraft, bør lovens gyldighed først have virkning fra dens ikrafttræden, aldrig bagud. Vi ønsker en normal vedtagelsesprocedure.

Jeg vil gerne udbede mig ministerens kommentar til, hvorvidt det beløb, der er anført i anmærkningerne til finanslovforslaget 1977-78, side 436, stadig væk er ministerens skøn over de provenumæssige virkninger af forslaget.

I bemærkningerne til dette lovforslag tales der bl. a. om en fundamenteringsstatus, således

at forstå, at byggeriet betragtes som påbegyndt, når fundamenteringen er iværksat. Da dette erfaringsmæssigt er meget vanskeligt at kontrollere, så vi hellere datoen for udstedelse af byggetilladelse anvendt, men generelt støtter vi lovforslaget, og vi lover en saglig medvirken.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde under første behandling af lovforslag nr. L 30, at i det omfang vi finder, at den foreslåede ændring af byggegodtgørelsen ikke fører til uantagelige meromkostninger for erhvervslivet, kan venstre gå ind for forslaget.

Men der er nu en lille krølle at hente i småtingsafdelingen. Hovedsigtet med dette lovforslag er at spare, og så kan man jo undre sig over, at ved det lovforslag til ændring af momsloven, vi lige har behandlet, blev det omhyggeligt opgivet, at den ændrede administration af omlægningen af byggegodtgørelsen ville koste toldvæsenet 1½ mill. kr. om året i ekstra udgifter til administration. Men ved dette lovforslag står der i bemærkningerne blot beskedent, at boligministeriets administration af ordningen vil falde bort. Der gives ingen tal for den besparelse, der jo helt naturligt må ventes her. Det vil vi se nærmere på i udvalget, hvor vi i øvrigt kan love en velvillig behandling af forslaget.

Keld Andersen (KF):

Vi har i det konservative folkeparti ikke megen sympati tilovers for dette lovforslag som efter vor opfattelse betyder, at man vil skærpe reglerne for erhvervslivet, for så vidt angår virksomhedernes adgang til at modtage refusion af moms til byggeri. Da vi ikke er tilhængere af at lægge yderligere byrder over på erhvervslivet, kan jeg derfor ikke love vor støtte til dette forslag.

Prehn (CD):

Forslaget må ses i sammenhæng med den omlægning, der er behandlet under lovforslag nr. L 30 om ændring af momsloven. CD er tilfreds med, at der for det omtalte byggeri, der efter forslaget ikke mere vil blive omfattet af godtgørelse, er etableret en overgangsordning til udgangen af 1979 under forudsætning af, at byggeriet er påbegyndt på skæringsdagen.

Hvornår denne skæringsdato skal sættes, og om der er behov for andre overgangsordninger, må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.